

VĚŽNĀK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

SLOVO OTCE TOMÁŠE

Projevem věrnosti tradici je odvaha ke změně, neboť tradice je pohyb ...

DUCHOVNÍ OBNOVA

Milosrdenství má duši a tělo, jedno nelze bez druhého.

24. 5. 2013 / Č. 84

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

redakce

P. Tomáš Caha
Mgr. Květa Zažimalová (KZ)
Lenka Mezerová

jazyková korektura

Mgr. Květa Zažimalová

typografická úprava

Mgr. David Zažimal

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 280 výtisků.

adresa redakce

B. Němcové 570, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Staňkovi;
Duchanovi; Bambulovi;
Hynkovi
a kolportéři z bratrských farností

**Stanovisko redakce
se nemusí ztotožňovat
s obsahem zveřejněných
příspěvků.**

**Anonymní příspěvky
nezveřejňujeme!**

STR.	NÁZEV
3 slovo otce Tomáše
4 modlitba pro každý prst na ruce
4 informace o majetkovém narovnání
5 úcta k Panně Marii rozvazující uzly
6 svědectví
7 víra, statečnost, hrdinství
8 duchovní obnova
9 výročí / na sv. Petra a Pavla
10 hle, všechno tvořím nové
11 poselství křesťanských svátků
12 prázdniny / domov
13 uvažují mladí o smrti?
13 kdo na její místo?
14 Matka Boží v Medžugorje žádá
14 diář otce Tomáše
15 Cyrilometodějská cesta / strážci diamantů
16 informace

Uzávěrka příštího čísla bude 18. srpna 2013!

NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 16,- Kč.

S LOVO OTCE TOMÁŠE

V minulém čísle Věžníku jsem psal o tom, že se máme modlit za novou volbu Petrova nástupce. Jsem velmi rád, že máme nového papeže Františka, který si za velmi krátkou dobu získal sympatie mnoha lidí. Podle jeho přirozeného chování a krátkých a výstižných promluv, které pravidelně čtu na Radiu Vatikán, usuzuji, že je to muž velmi prostý, bezprostřední, avšak duchovně nabitý a velmi hluboký. Svým stylem a smyslem pro humor navazuje na papeže Jana XXIII., který vnesl

do starobylé církve mladý vítr budoucnosti. Jsem nadšený z toho, že papež se nebojí a nebude bát jít dopředu. Projevem věrnosti tradici je odvaha ke změně, neboť tradice je pohyb - to učil blahoslavený kardinál Newman a to nám připomíná dnešní papež František. Myslím si, že je potřeba ukázat světu novost a užitečnost křesťanství. Spojit autenticitu, chudobu s odvahou se otevřít lidem, otevřít okna dokořán. Papež František však neklade na první místo naši lásku k Bohu a bližním, nýbrž Boží lásku k nám. Lásku, která odpouští a je milosrdná. Pokud nepoznáme, že nás Bůh skutečně osobně miluje, tak těžko ho budeme milovat. Věřím, že jeho pontifikát bude přínosem pro církve a svět, proto je dobré se také za něj modlit o potřebné dary Ducha svatého, aby se dobře rozhodoval a vedl svěřenou církev...

Prožíváme Rok víry, který nám má pomoci objevit víru jako dar, jež jsme obdrželi při křtu. Podle Maxe Kašparů je křesťanská víra vírou velkých paradoxů. Chceme-li postupovat vzhůru, musíme sestupovat dolů, ke kořenům zdravé, tradiční a čisté spirituality. Chceme-li Božím slovem

ovlivnit okolí, musíme jím ovlivnit nejprve sami sebe. Chceme-li jít ve vztahu k Bohu dopředu, musíme se vrátit zpět k jeho evangeliu. Chceme-li budovat nadpřirozené, musíme začít u přirozeného. O paradoxech z lidského hlediska hovořil i Ježíš, když řekl svým učedníkům: „*Kdo nalezne svůj život, ztratí jej, kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.*“

Předávání víry je také záležitostí lásky, protože jestliže jsem poznal něco jako velkou hodnotu, pak mám zájem, aby i ostatní mohli tento poklad nalézt. Přeji Všem, abychom každý den znovu nacházeli Boha v různých situacích a druhým o něm svědčili svými postoji.

otec Tomáš

 Česká televize

Nenechte si v létě ujít čtyřdílný hraný film natočený Českou televizí CYRIL A METODĚJ - apoštolové Slovanů.

PAPEŽ FRANTIŠEK MODLITBA PRO KAŽDÝ PRST NA RUCI

1. *Palec je prst směrem k vám. Proto se začínáme modlit za ty, kteří jsou vám nejbližší. Jsou to lidé, které si pamatujeme nejlépe. Modlitba za naše milované je „sladká povinnost“.*
2. *Další prst je ukazováček. Modlete se za ty, kdo učí, vzdělávají a léčí. Do této kategorie patří učitelé, profesori, lékaři a kněží. Potřebují podporu a moudrost, aby určovali ostatním správný směr. Vždy na ně pamatujte ve svých modlitbách.*
3. *Další prst je nejvyšší. Připomíná naše vůdce. Modlete se za prezidenta, poslance, podnikatele a vedoucí pracovníky. Jsou to lidé, kteří řídí osud našeho národa a ovlivňují veřejné mínění... Právě oni potřebují Boží vedení.*
4. *Čtvrtý prst je prsteníček. Mnozí se budou divit, ale je to náš nejslabší prst, každý učitel klavíru to může potvrdit. Ten je tam, aby nám připomněl modlitbu za slabé, za ty, kteří se potýkají s problémy a za nemocné. Oni potřebují vaše modlitby ve dne i v noci. Modliteb pro ně nebude nikdy příliš mnoho. A je to pozvání i k modlitbě za manželské páry.*
5. *A konečně je tu náš malý prst, nejmenší ze všech. Musíte se vnímat malými před Bohem a bližními. Jak říká Bible, „poslední budou první“. Malíček nám připomíná, abychom se modlili za sebe... poté, co jste se modlili za všechny ostatní, oni budou moci lépe pochopit, jaké jsou vaše potřeby a jak se na ně dívat z pravého pohledu.*

INFORMACE NA INTERNETU O MAJETKOVÉM NAROVNÁNÍ

Na webových stránkách brněnského biskupství byla vytvořena rubrika „Jak dále? (po majetkovém narovnání)“ <http://www.biskupstvi.cz/jak-dale>, kde budou postupně zveřejňovány konkrétní informace o výhledech a finančních plánech brněnské diecéze, o dlouhodobém horizontu i o nejbližších rozhodnutích, která nás čekají.

Informování veřejnosti v otázkách majetkového narovnání bude v blízké době zveřejňovat Česká biskupská konference na stránkách <http://www.sluzbaverejnosti.cz>

PAPEŽ FRANTIŠEK A JEHO ÚCTA K PANNĚ MARIÍ ROZVAZUJÍCÍ UZLY

V poutním kostele sv. Petra – St. Peter am Perlach v srdci bavorského Augšpurku se nachází obraz Maria Knotenlöserin, Maria, rozvazující uzly. Tamní poutní kostel navštěvují každoročně tisíce věřících. Prosí Kristovu Matku, aby rozpletla uzly, o které zadrhávají jejich pozemské životy. Velkým citelem tohoto mariánského obrazu je rovněž papež František, který také rozšířil úctu k Panně rozvazující uzly ve své vlasti. O odanosti věřících argentinské Virgen Desatanudos vypráví rektor katedrály v Buenos Aires, P. Alejandro Russo:

„Svatý otec jako jezuitský kněz strávil nějakou dobu v Německu na studiích. V jednom kostele tam uviděl obrázek Panny rozvazující uzly. Přivezl si tyto pohlednice do Buenos Aires a začal je přikládat do všech svých dopisů. Úcta k tomuto mariánskému vyobrazení se rychle šířila, až se jedna argentinská malířka, Ana Betta di Berti, nabídl, že vyhotoví jeho kopii pro kapli jezuitské univerzity v Buenos Aires (Universidad del Salvador). V této kapliče Pannu Marii uctívalo a navštěvovalo mnoho lidí, takže její prostor brzy nedostačoval. Někteří zaměstnanci univerzity, farníci ze čtvrti Agronomía, požádali svého faráře o umístění ještě větší kopie obrazu do kostela San José del Talar. Stalo se tak 8. prosince 1996. Kult Matky rozvazující uzly se rozrostl natolik, že o víkendech a každého osmého dne v měsíci přicházelo a dosud přichází 20 až 30 tisíc lidí. Další kopie obrazu, byť nevalné umělecké kvality, se objevily v mnoha dalších farnostech ve městě a kraji. Pro argentinskou církev je to tedy velmi důležitý projev zbožnosti, který tehdejšího arcibiskupa Buenos Aires vedl ještě k dalšímu kroku. Před třemi lety kard. Bergoglio podepsal dekret, kterým prohlašuje farní kostel San José del Talar za „národní svatyni Naší Paní, která rozvazuje uzly“. Za tuto úctu vděčíme Svatému otci. Na jakýko-

liv dopis odpovídal osobně a kromě mariánského obrázku přikládal i výjev sv. Josefa. Výjev Panny Marie rozvazující uzly používal i pro svá vánoční a velikonoční přání. Tentýž obrázek rozdával také v den svého biskupského svěcení.“

Původ mariánského obrazu není zcela přesně znám. Je připisován baroknímu malíři Johannu Georgovi Melchiorovi Schmidtnerovi (1625-1705). Zadavatelem díla má být šlechtic Hieronymus Ambrosius Langenmantel (1641-1718), který jím vyjadřuje dík za událost ze života svého děda Wolfganga. Ten prožíval vážnou manželskou krizi a stál na pokraji rozvodu. Navštívil proto jezuitu o. Jakoba Rema v německém Ingolstadtu a společně s ním se modlil k Matce Boží, aby vyhladila kritické situace. Pár se skutečně vyhnul rozvodu a manželství pokračovalo. Tato epizoda by odpovídala výjevu ve spodní části obrazu. Odkazuje ke starozákonní knize Tobiaš a zobrazuje anděla Rafaela, který vede Tobiaše k jeho manželce Sáře.

„Je velmi obtížné dopátrat se přesného původu. Existuje více teorií a bylo by zapotřebí důkladného výzkumu. Podle některých verzí je autor neznámý, jiní jej přisuzují jmenovanému malíři, další zase hovoří o jiných umělcích. V každém případě originál není signován. Jisté však je, že obraz v očích věřících vzbuzuje náboženskou úctu a vyrovnanost, přestože jsou všemožně zkoušeni. Přicházejí k němu lidé s rodinnými obtížemi, mnozí otcové a matky, kteří mají problémy s dětmi, zejména kvůli drogám. Utíkají se k němu nemocní a lidé, kteří ztratili práci. Rád bych řekl toto: Modlíme se k Nejsvětější Panně, která rozvazuje i ten poslední uzlík. Jako brána k nebi, která rozvazuje uzly duší v očistci.“

„Uzel, vzniklý neposlušností Evy, byl rozváán poslušností Marie; co zauzčila panna Eva

nevěrou, to rozuzlila Panna Maria vírou,“ píše sv. Irenej ve spise Proti bludným naukám Adversus haereses (III,22). Také tento výrok církevního otce odkazuje k bavorskému obrazu.

„Není bez významu, že Svatý otec den po zvolení při svém prvním veřejném vystoupení zamířil do Santa Maria Maggiore, aby uctil mariánskou ikonu Salus populi Romani, Spásy římského lidu. Jako arcibiskup Buenos Aires se papež František vyznačoval velkou mariánskou úctou a také spontánní synovskou zbožností. Když vstupoval do katedrály, obdivoval mariánské obrazy a často se přibližoval k mariánským sochám, aby se jich dotkl, tak jako poutníci. Velmi uctíval Pannu Marii z Luján. Ani jeden rok nevynechal účast na říjnové pouťi do Luján. Zpovídal poutníky, kteří tam přicházeli pěšky z Buenos Aires, bez přestávky třeba i celou noc. O Slavnosti Těla a Krve Páně městem prochází procesí se sochou Panny Marie z Luján. Současný papež každoročně zasvěcoval město mateřské péči Panny Marie.“

převzato z www.radiovaticana.cz

SVĚDECTVÍ VYSLYŠENÍ MODLITEB NA PŘÍMLUVU PANNY MARIE ROZVAZUJÍCÍ UZLY

Neměla jsem pro to žádné racionální vysvětlení, ale protože na náhody nevěřím, poslechla jsem. Nevím sice koho, možná anděla strážného, možná tatínka, který měl zrovna 30. výročí smrti, a proto jsem na něho ten den víc myslela. Každopádně to musel být někdo, komu na mně a na naši rodině hodně záleží. Začal naléhat už při mé ranní modlitbě, a dokud jsem se nezvedla a nezapnula počítač, nepřestával opakovat: „Otevři si web Vojty Kodeta!“ Věděla jsem, že takový web existuje, ale dosud nikdy jsem ho nerozklikla. Teprve dva dny na něm visela z italského přeložená Novéna k Panně Marii rozvazující uzly, a já najednou věděla, že je tu pro mne a proč. I když jsem nemohla tušit, jak moc to spěchá, začala jsem se jí modlit ještě ten den, 4. března 2013.

Náš největší rodinný uzel byl velmi bolestný, zapeklý a letitý, a všechny dosavadní možné i nemožné pokusy o jeho rozmotání byly neúspěšné a zcela marné. Můj kmotřenec P. se před asi devíti lety nepohodl se svým tátou a v té souvislosti přestal komunikovat s celou širokou rodinou. Ignoroval narozeniny, svátky, ale i úmrtí a pohřby v rodině. O nenávisť snad nešlo, ale byla tu domnělá křivda a hřích neodpuštění. Tátovu ruku, v prvních letech opakovaně podávanou ke smíru, P. odmítal. Prarodiče šest let nesměli vidět vnučky, vnučky prarodiče, sestřenice své sestřenice žijící v téměř městě, tety, strýce atd. Děti to nechápaly, dospěli byli nešťastní. S plným vědomím toho, komu a k čemu dávám souhlas, jsem se celé ty roky modlila modlitbu za umírající: „Pane Ježíši, přijímám z tvých rukou každý způsob smrti mé i mých drahých, které nosím v srdci. Jen o jedno tě prosím, milosrdný Spasiteli – nedopusť, abychom odesli na věčnost nepřipraveni. Stůj při nás v hodině naší smrti a dej našim duším mír. Amen“

Pátý den po skončení novény k Panně Marii rozvazující uzly uhořel v Praze při autone-

hodě taxikář. Byl to náš P, táta dvou dětí, 10 a 13
roků. Jeho bratr s vědomím, že tentokrát je to před-
připraveno novénou, se zrovna chystal využít příle-
žitosti narozenin P. a učinit další pokus o usmíření
P. s tátou. Už to nestihl. Nepochybuji však o tom, že
to stihla Panna Maria. Věřím v sílu její přímlyvy,
věřím v nekonečné Boží milosrdenství a mám hned
dva důkazy vyslyšení proseb jejich i mých. Prvním
z nich je naprostý klid v mé duši, pokud jde o spásu
mého kmotřence. Nejsem bezmocná – je Rok víry a
máme mimořádné možnosti vyprošování plnomoc-
ných odpustků, máme mešní intence, modlitby za
duše v očistci. Druhým důkazem, že Panna Maria
naš uzal rozvázala, je uzdravení vztahů v rodině.

*Kéž se poučíme a nikdy nenecháme nad svým hně-
vem zapadnout slunce.*

*Těch zamotaných a lidsky neřešitelných
uzlů je kolem mne v rodině i mimo ni ještě mnoho.
Ale už vím, jak na ně. Jsem rozhodnuta v novénách
pokračovat, dokud budu při smyslech. Je sice prav-
da, že doma není nikdo prorokem, ale to v žádném
případě neznamená, že jsme bezmocní. Tak se na to
nevynlouvejme a nerezignujme.*

pro Věžník vybral otec Tomáš

VÍRA, STATEČNOST, HRDINSTVÍ

Svatých a blahoslavených nemá naše
Česká republika mnoho. Proto se musíme před
těmito svědky víry hluboce poklonit a vážit si jich.
Oni jsou pro nás příkladem věrnosti Ježíši Kristu
a církvi, ale jsou také našimi přímlyvci a pomoc-
níky. K těmto významným osobnostem patří také
blahoslavená Marie Restituta.

Helena Kafková se narodila 1. května
1894 v Brně – Husovicích a 13. května byla po-
křtěna v kostele Panny Marie Nanebevzaté v Brně
– Zábrdovicích. Rodina obuvníka Kafky se s dět-
mi odstěhovala do Vídně. Zde Helena prožila své
dětství a školní léta.

Jako zdravotní sestra pracovala ve ví-
deňské nemocnici v Lainzu. Zde poznala sestry
„křesťanské lásky“ III. řádu sv. Františka, k nim
r. 1914 vstoupila, r. 1915 přijala jméno sestra Ma-
rie Restituta. V nemocnici pracovala na operač-
ním sále, byla vynikající, oblíbenou zdravotnicí,
obětavou a moudrou rádkyní. Hrálala na harmoni-
um a vedla pěvecký sbor.

Po nástupu nacistů k moci zavěsila do
nemocničních pokojů kříže a odmítla je odstranit.
Sestra Restituta byla udána. Na Popeleční středu
18. 2. 1942 byla gestapem zatčena a třináct měsíců
byla vězněna u Zemského soudu ve Vídni, pět mě-
síců prožila v cele smrti. Pro své spoluvězenkyně
byla posilou i svědectvím víry a křesťanské lásky.
Své víry se nevzdala! Dne 30. 3. 1943 přijala na-
posledy Tělo Páně a v 18.21 hodin byla popravena
gilotinou. Blíž k Tobě Bože můj, jen k Tobě blíž...
tuto píseň si zpívala před smrtí.

Od této hrůzné skutečnosti uplynulo už
70 let. 21. června 1998 byla prohlášena sestra Ma-
rie Restituta za blahoslavenou.

*Sestro Restituto, vroucně Tě prosíme
o Tvoji přímlyvu u našeho Spasitele a u nebeské
Matky za naše rodiny a celou naši farnost i za celou
naši vlast.*

**pro Věžník zapsala
Olga Hrbková**

DUCHOVNÍ OBNOVA

V sobotu 20. dubna odpoledne se v kostele sv. Jakuba v Jihlavě konala duchovní obnova Kateřiny Lachmanové na téma *Síla milosrdenství v rodinách*. Obnovu pořádalo Centrum pro rodinu a sociální péči Vysočina. Skládala se ze dvou zhruba hodinových přednášek, poté následovala tichá adorace a mše svatá. V první přednášce mluvila Kateřina Lachmanová o milosrdenství, v druhé o odsudcích.

Předobraz Božího milosrdenství nacházíme již v knize Exodus, kdy Hospodin mluví k Mojžíšovi z hořícího keře: „*Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho poháněčů. Znáám jeho bolesti. Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné...*“ Egypt je symbolem zla, toho, co člověka zotročuje, znesvobodňuje, vyvedení z Egypta je předobrazem vykoupení, ke kterému plně došlo až v Ježíši Kristu. Bůh vidí ujařmení svého lidu, zná bolesti každého z nás, proto k nám sestupuje. Kardinál Martini říká, že Boží milosrdenství nemá žádné meze, že jediné hranice jsou hranice naší víry – milosrdenství se vylévá podle míry naší víry. Bůh se nikdy neunaví nám odpouštět, spíše my se unavíme prosit ho o odpuštění. Boží milosrdenství je jádrem evangelia, milosrdné srdce by mělo být poznávacím znamením křesťanů – o prvních křesťanech se říkalo: *Pohleďte, jak se milují*.

Milosrdenství má duši a tělo, jedno nelze bez druhého. Duší je soucit, vnímavé srdce, tělem jsou milosrdné skutky (jednání podle soucitu). Někdy máme soucit, ale nic neuděláme a naopak každý charitativní skutek nemusí vycházet ze srdce – je potřeba vždy obojí.

Jsou oblasti, kde potřebujeme Boží milosrdenství znovu praktikovat – odpuštění, smíření, propuštění lidí z našich představ, musíme vše odevzdat Boží spravedlnosti, ne naší. Někdy je neodpuštění ideologií /nesnáším komunisty, Němce.../, máme milovat bližního svého, což nás neospravedlňuje k tomu někoho z toho vyjímát. Máme se také snažit být vnímavější k druhému,

mít „vnímavé anténky“ - co má rád, co mu vadí, nevidět jen vlastní potřeby, mít soucit s lidským trápením, otevřít srdce Ježíšovu milosrdenství.

Sv. Silván: „*Duch svatý naučí člověka nevýslovně lásce ke všem lidem a soucitu ke všem chybujícím.*“

V druhé přednášce Kateřina Lachmanová mluvila o síle odsudků – odsuzujících výroky, které mohou působit jako kletba. Jsou to výroky, které zasáhly naše srdce, naši emoční paměť a odtud na nás útočí. Mnohdy se pak stáváme něčím jiným, než doopravdy jsme, dostáváme falešnou identitu. Opakem je pozehnání (benedizione – dobré slovo), což je přání dobra, které my sami nemůžeme zařídit. Odsudek je naopak zlé slovo nad druhým, veliký projev nemilosrdenství, neviditelné obruče, které člověka paralyzují. Mají velikou sílu, proto někdy mohou působit jako kletba.

Na počátku jsme byli stvoření jako Boží originál, postupně však na nás působí různé vlivy a je nebezpečné tuto přemalbu nekriticky přijmout a ztratit původní identitu, ztotožnit se s tímto zlým slovem. Pokud má člověk takováto zranění, buď se podlomí (přejde do pozice já chudák, utáplý), nebo přejde do obrany (je kritický, odmítavý, útočný, pod ostny je zraněné srdce, citlivé a toužící po lásce).

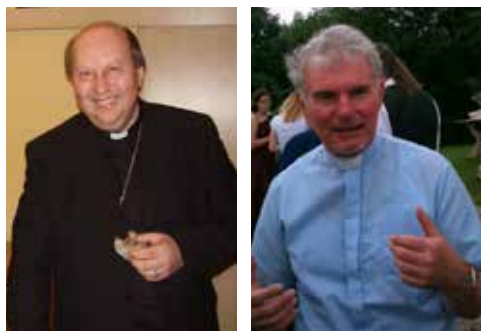
Takovými odsudky jsou například: *ten náš chytrolín, s tebou jsou jen problémy, seš hrozná, ty se radši do ničeho nepouštěj ...* Vede to pak k podlomenému sebevědomí a také neschopnosti přijmout pochvalu. Pozor také na generalizující výroky, když např. dítě jednou dvakrát něco provede, zapomene a rodič to zobecní: *Ty vždycky všechno zkazíš, rozbiješ, zapomeneš...* Je to velká nespravedlnost a dítě je tím natlačeno do něčeho, čím není. Pokud má také dítě od rána do večera jen negativní zpětnou vazbu, může to vyhodnotit, jako že ho rodiče nemají rádi. Rodič to může dělat v dobré víře, důslednost je potřeba, ale aby to nebylo jen samé usměrňování – „všechno je špatné“. Je potřeba také milosrdenství, vidět to hezké, okomentovat to, pochválit.

Mnohdy také dochází k nepřijetí našich blízkých a to jen proto, že nežijí podle našich představ, musíme je z nich umět propustit, rosteme ne k obrazu matky/otce, ale k obrazu nebeského Otce. V dospělosti je také třeba přestřihnout du-

chovní pupeční šňůru, nebrat zřetel na představy rodičů, ale důležité je, co chce Pán, utváření svých hodnot. Snažme se proto mít přející, žehnající a nemanipulativní srdce.

Zuzana Nováková

VÝROČÍ

Dne 27. ledna letošního roku o 3. neděli v mezidobí navštívil naši farnost ráno při mši svatě nečekaně otec biskup Pavel Posád, který přijel na prohlídku třeštských betlémů. Bylo to velké potěšení.

V letošním roce má dvě významná výročí. 28. června oslaví 60. narozeniny a 26. ledna tomu bylo 5 let, co jej papež Benedikt XVI. jmenoval světícím biskupem českobudějovické diecéze s titulárním stolcem v Ptují /Slovinsko/.

K těmto dvěma výročím je mu třeba upřímně popřát, ať mu Všemohoucí dává sílu, zdraví a požehnání.

V letošním roce pak ještě oslaví 40. výročí kněžského svěcení P. Karel Obrdlík, který působil v naší farnosti nejdříve jako poslední kaplan a později jako farář.

K tomuto jubileu mu přeji a u Pána vyprošuji hojnost darů Ducha svatého, pevné zdraví a ochranu Panny Marie a radost ve službě Pánu a pro spásu duší. Nyní působí ve farnosti Dolní Kounice.

Pavel Kovář

NA SV. PETRA A PAVLA

Ta dvě jména, jež připomíná dnešní den, mají svou velikou vážnost i u lidí, kteří nemají mnoho důkladných znalostí o životopisech světců.

I když se říkává, že Petr či Pavel mají jen půl dne svátek, přece stále více Petříčků a Pavlíčků spontánně vniká do křesťanských matrik a tím se stávají tito nejpřednější apoštolové Páně přímými patrony velikého počtu nových křesťanů. To už je tak, Duch Boží vane, kde chce, a často zcela podvědomě a bez jasného přičinění dostává se nám darů, jichž si ani nezasloužíme. Za ně díky především.

A proto, maminky, řekněte jednou těm svým Petříčkům a Pavlíčkům, že nosí nejslavnější a nejpříkladnější svatá jména. Knížata apoštolská, Petr a Pavel, jsou po Matce Boží Kristu nejbliže. Je dobré mít u nich ochránce.

Lidová demokracie 29. června 1949

P.S.: Bohužel, dnes již těch Petřů a Pavlů neustále ubývá. Nyní se dávají „modernější“ jména.

Bože, tys dal své církvi v jejích počátcích oporu v požehnaném působení svatých apoštolů Petra a Pavla; na jejich přimluvu dávej i nám všechno, co potřebujeme k věčné spáse.

Amen

Pavel Kovář

HLE, VŠECHNO TVOŘÍM NOVÉ. ZJ 21,5

Karlínský kostel, kde působil P. Karel Pilík

Tato věta je v 21. kapitole v knize Zjevení sv. apoštola Jana a je čtena o 5. neděli velikonočního cyklu C. Je to Boží výrok o proměně světa při slavném Kristově příchodu. Nyní na konci liturgické doby velikonoční si můžeme uvědomit, že tato obnova vlastně již začala Kristovým zmrtvýchvstáním, nanebevstoupením a sesláním Ducha svatého. Tato tajemství spolu těsně souvisejí a navazují jedno na druhé. Proto každé Velikonoce, i ty letošní, vstupují do života církve, světa i každého z nás. Když jsem byl bohoslovcem III. ročníku studia teologie v Litoměřicích, dával nám v únoru 1970 exercicie P. Karel Pilík, farář z Prahy-Karlína. Jejich obsah už si nepamatuji - však už je to 43 let, ale vzpomínám si na jejich téma: „Hle, učiním všechno nové!“ – pravil Hospodin Janovi ve Zjevení. Otec exercitátor tento výrok citoval každou l. přednášku dne duchovních cvičení a to velice vzletně. Byl to výborný kněz a to konvertita (přijal křesťanskou víru jako dospělý). Chtěl nás tehdy přivést k prožitku skutečnosti, že v Božím plánu, tvoření a veškeré činnosti je všechno „nové“ a

směřuje k trvalému dobru a že nemáme klesat na mysli v potížích přítomnosti ani se bát budoucnosti. Vždyť již ve Starém zákoně, v knize proroka Izaiáše, stojí: „*Hle, činím něco docela nového. Již nyní to začíná, což o tom nevíte?*“ Týká se to Božích příslibů o odpuštění (vymazání) hříchů národa a jeho návratu do vlasti, což vyplývá z dalšího textu. I to patří do dějin spásy. Tím více my, kteří žijeme po Ježíšově oslavení, můžeme očekávat splnění Božích úradků i v cestě běžného života, jehož dny se nám mohou zdát jeden jako druhý, ale při troše přemýšlení a pozorného sledování můžeme dnes objevit něco, co tam včera ještě nebylo, i když nejde právě o rozhodující věc. Když se díváme

na strom, všechny jeho listy se nám zdají stejné. Při důkladnějším zahledění vidíme, že se liší velikostí. Ale vědci by třeba pod drobnohledem objevili další podrobnosti, pro které je každý jiný, každý originál! Ano. Tak je tomu všude. Bůh tvoří samé originály. Proto jde svět kupředu, navzdory přírodním pohromám, v nichž jsou poškozování nebo ničení jedinci, navzdory nepromyšleným lidským zásahům do přírody, které to Boží dílo narušují, svět jde kupředu, až k svému vrcholnému naplnění. Proto, milí bratři a sestry, nechme vstoupit velikonoční tajemství, která jsou jako by Božím hlasem, volajícím: „*Hle, činím všechno nové!*“ do celého našeho života, abychom statečně šli jako poutníci od jedné novosti ke druhé, až k tomu novému s velkým „N“, o němž mluví kniha Zjevení. Do úžasné krásy potom už věčného světa, v němž nebude smrti, bolesti ani zármutku a kde uvidíme Boha tak, jak je.

P. Jaroslav
Svatý Kopeček

POSELSTVÍ KŘEŠŤANSKÝCH SVÁTKŮ VELIKONOCE

V jednom z minulých čísel jsem Vás již informovala o projektu Diecézního katechetického centra Poselství křesťanských svátků, který jsme koncem minulého roku realizovali na základní škole v Třešti, v Hodicích a v Růžené, konkrétně tedy program Poselství křesťanských Vánoc. Před Velikonocemi jsme po kladné odezvě ze strany učitelů i žáků přišli do škol s dalším programem – Poselství křesťanských Velikonoc. Tentokrát jsme navštívili všechny třídy všech ročníků – od prvňáčků až po deváťáky. Program pro první až třetí třídu jsem vedla já, pro sedmé až deváté třídy P. Tomáš Caha a program pro čtvrtou až šestou třídu jsme vedli společně. Opět jsme navštívili i děti v Hodicích a v Růžené.

Program pro starší děti probíhal formou prezentace, během níž se děti přenesly do Palestiny a byly obeznámeny s událostmi, které se zde staly před dvěma tisíci lety a které si křesťané připomínají právě o Velikonocích. Mohly se podí-

vat, jak jednotlivá místa zřejmě vypadala v době Ježíšově a jak vypadají dnes, a dozvěděly se plno zajímavostí.

S mladšími dětmi jsme byli opět na oberci, v úvodu i na závěr byla použita symbolika barev k vyjádření smutku a naopak radosti, velikonoční příběh byl podán na základě popisu událostí jednotlivých dnů Svatého týdne, které byly znázorněny barevnými šátky a symboly /např. Květná neděle – červený šátek – kočky/. Děti byly příběhem zaujaty, podílely se na aktivitách a ohlasy učitelů byly také pozitivní.

Musím říct, že to byl pro mě zážitek plný radosti a dojetí, a že si velice vážím toho, že jsem mohla tento program s dětmi absolvovat. Těším se na realizaci dalších programů v příštím školním roce.

Zuzana Nováková

PRÁZDNINY

Jede, jede školní vláček, rovinou i do zatáček. Autobusy také denně jedou, do školy nám žáky vezou. Deset měsíců k nám takto jezdí, ale pozor, dnes už pomaloučku brzdí, autobus i vláček. Konečná zastávka, konečná stanice: „PRÁZDNINY“! Vystupte si naši milí! Školní práce bylo dost. Vítají vás volné dny a pěkné chvíle, také pro radost.

Všem školou povinným přeji sluníčkové prázdniny prožité ve zdraví, v radostné pohodě, pod stálou ochranou Anděla Strážného.

Krásné cestování a šťastné návraty domů!

P.S.: Našemu panu faráři a všem členům redakce přeji pěknou dovolenou!

RADOST DAGMAR SOMMEROVÁ

*Když se ti chce smát,
máš květů plné náručí
a v očích celý svět
a zbavený všech obručí
jsi volný jako bílý pták,
na křídlech smíchu
letíš dál a dál
a vysoko až do oblak,
chceš sedět stromům v korunách
a zpívat všem jak slunce svítí;
jít lesní cestou – boty přes rameno;
na nohou lesklý prach,
pít vodu z čisté studánky,
dýchat vůni jehličí,
vnímat tu něžnou krásu kolem,
říkat si dětské říkanky,
jak srnka skákat přes pařezy,
poslouchat kosa s jeho sborem,
tak o radost svou se podělit,
kousíček dát jí i bráškům všem,
a chválit Pána za svou zem.*

DOMOV PŘÍSTAV BEZPEČÍ A LÁSKY

Josef Václav Sládek (1845 – 1912), jeden z největších našich klasiků, je známý jako vynikající lyrik. Svým dílem významně obohatil českou literaturu.

Jeho verše vyjadřují neskonale lásku k domovu, k českému národu, k práci, a sílu pravdy i pokory.

Jeho pevná víra a hluboké sociální citění je i pro nás v dnešní době, kterou prožíváme, velikou posilou, důraznou výzvou a odkazem.

ČESKÉ ZNĚLKY (VIII)

*Chcem chléb svůj jísti v míru, bez zármutku,
ne slzou slaný, jak ho žebrák jídá,
chcem, aby náš byl celý, kárka, střída,
jak vyrost na lánu i v chudých plůtku.*

*Chcem vstávat, lehat v radosti i smutku,
hlídání Bohem jen, jenž všecko hlídá,
a odpovídat, muž jak odpovídá
jen svému svědomí ze všech svých skutků.*

*Chcem myslit vlastní hlavou volně, směle,
jak vlastní rukou pracujeme denně,
a vlastním srdcem cítit nezkroceně. -
Chcem rovni rovným mluvit s celým světem,
práv cizích nebrat, ale svá mít cele!!!
a v dobru, zlu je zachovat svým dětem.*

zapsala Olga Hrbková

UVAŽUJÍ MLADÍ O SMRTI?

Devátý ročník základní školy měl za úkol napsat krátkou úvahu na několik různých témat. Jedním z nich a žáky nejvíce voleným bylo téma SMRT.

Smrt (úvaha)

Rozhodla jsem se rozepsat o smrti, protože nás každého čeká. Určitě si už každý z nás položil otázku, co je to smrt. Já jako křesťanka vnímám smrt jako přenesení se ze zdejšího světa lidí do nebe. Nejsme ovšem všichni věřící.

Co si tedy představují ostatní? Myslí si, že tu budou navěky bloudit? Nebo že se jejich duše převtělí do nového života? Samozřejmě, že je tato věc otázkou názorů a postoje člověka.

Ale chtěla bych vést tuto úvahu v křesťanském duchu. Pro mladé, či spíše staré lidi, kteří jsou nemocní, postižení, nemohoucí, může být smrt vysvobozením. Někomu může tahle myšlenka připadat až naivní, ale podle mě je život tady jen přechodné stádium mezi nebem, ve kterém jsme byli před narozením, a nebem, ve kterém budeme po smrti.

Plno lidí, tedy nevěřících, říká, že kdyby Bůh existoval, nenechal by umírat věřící např. při autonehodách. Nedávno jsem četla kněžskou homilii, ve které se říká: „Bůh si bere k sobě ty, které nejvíce miluje.“ Ne že by někoho neměl rád, ale každého si k sobě vezme v tu nejvhodnější chvíli. Třeba při dobrém skutku jako je záchrana života druhému člověku.

Sama nevím, co si mám představit, když se zkusím vžít do chvíle své smrti. Věřím však, že mi Bůh v hodině mé smrti pomůže.

Mnoho z vás bude v této práci hledat chyby, nedostatky, názorové neshody. Ale já stojím za svým a věřím v to, co jsem zde napsala.

Ludmila Nechvátalová

Stará Říše (žákyně 9. třídy ZŠ v Telči)
pro Věžník vybrala Klára Mikešová

KDO NA JEJÍ MÍSTO?

V úvodu tohoto krátkého „psaní“ jsem použila (i když poupraveně) Bezručova slova, která mě napadla v souvislosti s prázdnými stránkami farního časopisu, které léta patřily paní Vokřínkové. Neúnavně nám dodávala spousty textů, které přepisovala na psacím stroji, psala o dobách svého mládí, často vzpomínala na zážitky, které prožívala v minulých letech ve farnosti, také nás informovala o svých výletech a leckdy přidala i texty, které třeba jen přejala, ale které ji oslovovaly. Vždy, když se k nám dostala pořádně „baculatá“ obálka, věděli jsme, že bude „co číst“.

Paní Vokřínková zůstane v našich myslích nejenom jako pilná pisatelka, ale také jako naše letitá vychovatelka. Asi všichni z naší generace si budeme pamatovat, že v zimě máme mít na hlavě čepici, protože to je špunt, jak nám často připomínala☺, nemáme žvýkat žvýkačku, ale raději křížalu, při odchodu z kostela nezdravit „nashle“... Vzpomínka na spousty malých dopisů, které nelenila roznášet do schránek s douškou ODPOVĚDÍ, zůstane jako vzpomínka na neúnavnou bojovnici proti lenosti, pohodlnosti a konzumnímu přístupu k životu.

Když jsem se dozvěděla, že paní Vokřínková zemřela v noci z Velkého pátku na Bílou sobotu, říkala jsem si, že tenhle odchod je symbolický. Mám pocit, že takhle by si to přála, určitě byla spokojená... Tak nějak potvrdila to, pro co žila, tím, kdy zemřela. Jistě na nás hledí z nebe a říká si: „Tak kdo na moje místo☺???“ Najde se někdo, kdo by psal o časech, které nemají být zapomenuty, připomněl nám, jak to bývalo dřív, laskavě popisoval ušlé mládí? Budeme se těšit!

-KZ-

MATKA BOŽÍ V MEDŽUGORJE ŽADÁ O ROZŠÍŘENÍ TĚTO MODLITBY

Bože náš, Otče náš, věříme, že nás zachráníš před věčnou záhubou.

Prosíme, zachraň nás, zachraň zemi, na kterou jsi poslal svého Syna, Pána našeho Ježíše Krista, On je jediná naše naděje.

Bože náš, Otče náš všemohoucí, shlédni na hříšníky a zbloudilé dcery a syny.

Jsi naše naděje a láska věčná.

Smiluj se, prosíme vroucně, neboť nevidíme žádná jiná východisko ve zmatku našeho času, z nebezpečí, které hrozí naší planetě i lidstvu.

Otevři svou milující náruč a zažeň stín hrůzy. Bud', Bože, milosrdný k nevěře tohoto století.

Bože, smiluj se nad vědci, osvěť svým Duchem jejich myšlení.

Bože dobrý, smiluj se nad maličkými, kteří za nic nemohou a kteří přišli na svět do lži a klamu. Svoji pravdou jim zasviť do duše.

Amen

předává Olga Hrbková

DIÁŘ OTCE TOMÁŠE

24.5. Noc kostelů

- 25.5. 18:30 Hodice - mše sv.
v kulturním domě
- 29.5. Osová Bítýška - výlet dětí z náboženství
1.6.-10.7. Velkomoravské dobrodružství - cyrilometodějská cesta po městě

- 1.6. 18:00 Růžená - mše sv. s nedělní platností

2.6. Slavnost Těla a Krve Páně

- 08:00 Třešť - mše sv.
s eucharistickým průvodem
- 11:00 Kostelec - poutní mše sv.
- 18:00 Třešť

- 4.6. Vranov u Brna - den za posvěcení kněží

- 6.6. rekolekce kněží ve Zhoří

- 7.6. 09:00-12:00 návštěva dětí (1.-3. třída)
v kostele sv. Kateřiny

- 8.6. 09:00 svátost smíření dětí
před 1. sv. přijímáním
a nácvik na bohoslužbu

- 9.6. 08:00 Růžená
- 09:30 Třešť - první svaté přijímání

- 16.6. 10:00 Třeštice - poutní mše sv.

- 28.6. 18:00 mše sv. na zakončení školního roku a vyhlášení celoroční ministrantské soutěže
- po mši sv. táborák na faře

5.7. Slavnost sv. Cyrila a sv. Metoděje

- 08:00 Třešť

- 10:00 Růžená

- 6.7. 10:00 Švábov u Batelova
- děkanská pouť k sv. Cyrilu a Metodějovi

- 16.7. Kostelní Vydří - kněžská pouť

- 28.7. 10:00 Růžená - poutní mše sv.

- 4.8.-10.8. duchovní cvičení

- 14.8. 18:00 Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

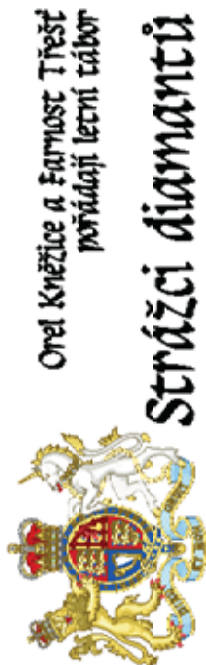
- 18.8. 11:30 Salavice - poutní mše sv.

- 31.8. Žďár nad Sázavou - pouť rodin

- 6.9. 17:00 mše sv. na začátku školního roku a táborák

CYRILOMETODĚJSKÁ CESTA

Letos si připomínáme a slavíme 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Při této příležitosti připravila Římskokatolická farnost Třešť pro děti tzv. cyrilometodějskou cestu. Děti si na informačním centru budou moci vyzvednout kartičku s křížovkou, do které budou postupně na osmi stanovištích doplňovat slova a vylouští tak tajenku. Kartičku pak donesou zpátky na informační centrum, kde dostanou malou odměnu. Cyrilometodějská cesta je určena pro děti prvního stupně a bude připravena od 5. června do 5. července.

Královna Viktorie oslaví 50. narozeniny. Britská kolonie Severní Rhodésie posílá královně jako dar k narozeninám diamanty nesmírné ceny. Dostali jsme tajnou zprávu, že si na ně dělá zálušk londýnské poásvětí.

Byli jsme pověřeni ákolem sestavit tým, který bezpečně dopraví diamanty z liverpoolského přístava do Londýna.

Máš kuráž střežit dar pro Její veličenstvo? Nechybí ti odvaha a důvtip? Jsi z druhého stupně zákládní školy? Pak hledáme právě TEBĚ!

Diamanty budeme převážet v termínu
13.7.2013-23.7.2013.

Vstupní poplatek činí **1700 Kč**,
pro každého dalšího sourozence **1500 Kč**.
Při odevzdání přihlášky nebo zaplacení
po 30.6.2013 poplatek **1800 Kč**.
Naše základna bude
na tábořišti u lovětína.

Petr Kalčík
tel.: 728 404 359, e-mail: petr.kalicko@seznam.cz

EUROPEAN YOUTH FORUM 2013

Tentokrát se uskuteční v Čenstochové – v Polsku. Pořádá se v půlce prázdnin paralelně se Světovými dny mládeže v Rio de Janeiro, pro mladé ve věku 16 – 30 let. Mluvit se bude anglicko – polsky a překlad bude zajištěn.

Na programu jsou workshopy, svědectví, společné chvály, adorace a liturgie, budeš mít možnost objevit svůj talent a to vše na skvělém poutním místě.

Cena zajišťující dopravu z Brna, pobyt a stravu:
při registraci do 30.4. – 2.530,- Kč
při registraci do 30.6. – 2.665,- Kč
při registraci po 30.6. – 2.800,- Kč

LETNÍ ŠKOLA DUCHOVNÍ HUDBY CONVIVIAM

Ve dnech 10.-18. srpna 2013 se v klášteře ve Vyšším Brodě bude konat 10. ročník školy duchovní hudby Conviviam. Je určeno zájemcům o aktivní provozování duchovní hudby, zejména pokročilým amatérským a začínajícím profesionálním zpěvákům, sbormistrům a varhaníkům. Účastníci Convivia budou pracovat ve společné části a v dělených specializovaných třídách. Doprovodný program je přichystán také pro děti, takže se mohou účastnit i rodiny s dětmi. Cena kursu pro aktivního účastníka včetně ubytování a stravy je 4.000,- až 5.000,- podle typu ubytování. Pořadatelem je Společnost pro duchovní hudbu ve spolupráci s komunitou Cisterciáckého kláštera Vyšší Brod.

Smyslem Convivia je rozšířit povědomí o podstatě a uplatnění duchovní hudby, nabyt zkušenosť s jejím prováděním v autentickém prostředí a zkušenosť s méně známým repertoárem duchovní hudby a v neposlední řadě setkání lidí se zájmem o aktivní provozování duchovní hudby. Letos se nabízí opět výběr z několika seminářů pod vedením zkušených lektorů.

Více informací a přihlášku najdete na stránkách www.conviviam.cz

VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ

V naší farnosti se zúčastnilo 1. farního domácího kola vědomostní soutěže o sv. Cyrila a Metodějovi 12 dětí od 3. do 9. třídy. Na společné farní kolo si přišlo zasoutěžit 9 dětí, z nichž postoupily 4 dál do děkanského kola. V děkanském kole reprezentovali naši farnost: Anna Šalandová, Ondřej Zažímal -1. kategorie, Gabriela Zachová -2. kategorie, Šárka Kaňkovská - 3. kategorie. Ve 2. kategorii Gabriela Zachová byla nejlepší ze všech a Šárka Kaňkovská obsadila 2. místo v nejstarší kategorii. Naším výhercům blahopřejeme.

otec Tomáš

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Křty

Třešť: Tadeáš Jan Maria Trojan
Karel Jan Böhm
Petr Brychta
Jan Šimánek
Veronika Miřková;

Růžená: Ondřej Pařil
Helena Dagmar Polednová
Jan Jiří Mezera

Pohřby

Třešť: Vlasta Straková
Lidmila Vokřínková
Anna Šenkapoulová
Vladimír Šenkapoul
Anežka Vacková

Růžená: Marie Adamová

Ustanovení akolyté

Třešť: Michael Bambula
Martin Burda

Růžená: Jan Dunička